

Kl. 15.35

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Nu har jeg jo lært, at jeg skal tiltale hr. Kamal Qureshi i kærlighed og med den største omhu, så det vil jeg selvfølgelig gøre.

Men jeg vil med hensyn til spørgsmålet om afrikanske sprog sige, at det stort set er et citat fra denne rapport om tolkebistand i retssager, hvor det netop er sprog som arabisk og afrikansk, der nævnes. Mit kendskab til afrikanske forhold er begrænset, men det er sikkert rigtigt, at der findes flere afrikanske sprog. Men det er altså i forhold til dansk alt sammen ét, fordi det alt sammen er noget, der kræver tolkebistand.

Så spørger hr. Kamal Qureshi om fremmede, der er kommet i så store tal, at de ikke selv kan levere tolkebistanden; sådan hørte jeg det. Det er jo også det, der sker, det er det, der klages over, og derfor er det, man i dette beslutningsforslag kræver autoriserede tolke. Det er fuldstændig rigtigt, at hvis de fremmede selv kunne være tolke, kunne problemet løses. Men der er altså åbenbart det problem, at det ikke er tilstrækkeligt i en retssag, og det forstår jeg godt. Der skal tolkene naturligvis virkelig være pålidelige, og det kan man ikke altid forudsætte at en indvandrer eventuelt med familierelationer er. Så det er altså baggrunden for, at der stilles det spørgsmål og fremsættes det beslutningsforslag om oprettelse af et særligt autorisationssystem for indvandrer-tolke.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg kvitterer for hr. Søren Krarups anstrengelser for at tiltale mig med omhu og kærlighed. Det vil jeg anstrenge mig for at gøre på tilsvarende vis.

Så vil jeg spørge hr. Søren Krarup, om ikke hr. Søren Krarup kan se, at selv om Danmark er et lille land, snakker mange andre netop om Danmark som det lille land med stor indflydelse, og set i det lys er der også mange fra erhvervslivet, fra industrien og virksomheder, som også efterlyser ikke bare personer, der taler et sprog, men personer, der taler et sprog på et sådant niveau, at det også har de forskellige niveauer og kvaliteter i sig, som man ikke nødvendigvis har bare ved at tale sproget.

Hr. Søren Krarup ved selvfølgelig godt, at det med hensyn til mange af dem, der bare taler dansk, ikke nødvendigvis er tilstrækkeligt bare

at kunne tale dansk for at kunne tale dansk med de mange nuancer, der nu kan være nødvendige i forbindelse med sundhedssystemet, retssystemet eller erhvervslivet.

Kan hr. Søren Krarup ikke se, at uddannelsen af tolke – ikke nødvendigvis på den her måde, men i det hele taget – kan være gavnlige for Danmark, også i forbindelse med Danmarks muligheder for at komme ind på eksportmarkederne?

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg gentager, at jeg taler i stor værdighed, men jeg vil sige, at man ikke skal tro alt for godt om ord, for de kan dække over et indhold, man ikke kender.

Jeg vil med hensyn til det saglige spørgsmål sige, at jeg naturligvis synes, at oprettelse af en særlig tolkeinstitution eller et autorisationssystem, hvis det gavner dansk eksport i de områder, kan være meget rimeligt, for det er klart, at det alt sammen skal bedømmes under, jeg er lige ved at sige den praktiske fordels synsvinkel.

Men årsagen til, at vi ikke vil sige ja til dette beslutningsforslag, er, at vi altså synes, at sagen blæses alt for meget op, hvor den jo er fremkaldt af et aktuelt problem i landet, og derfor synes vi altså ikke, at oppositionens soloridt på frihjul er noget, vi vil støtte. Jeg kan godt se problemet, det skal ganske givet løses, men det skal løses på en anden måde.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Et øjeblik kom jeg til at tro, at denne sag handlede om indvandring, men det er en sag, der handler om tolke og tolkeuddannelse for at få kvalificerede folk til at formidle nogle vigtige budskaber. For når man taler med sygeplejersker, læger, psykologer og pædagoger, hører man, at mange af dem er frustrerede over, at de ikke kan formidle deres budskaber. Det er spild af tid, spild af ressourcer. Det jeg ved om Dansk Folkeparti, er, at partiet går meget op i, at folk skal have uddannelse, at folk, inden de begynder at arbejde med noget, skal have noget at have det i, altså en uddannelse eller i hvert fald dokumentation for, at de kan arbejde som tolk.

Det, jeg vil spørge om, er: Hvorfor siger man, at de, der tolker fra spansk til dansk, fra tysk til dansk, skal have en uddannelse, skal være translatorer, men at det ikke er gældende, når det handler om indvandrersprog?

Kl. 15.40